

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 6
m. fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 luna fl. 1.

Nr. de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pentru România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrisurile nu se întorc.

TRIBUNA POPORULUI

REDACTIA

Arad, Str. Aulich (Adam)

INSERȚIUNILE

de 1 pt. garsonă: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și dintr-o
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înaintea.

Scrisorile nefrancate nu se
primesc.

ALTĂ ÎNVIĞERE.

(R.) Aradul, Lugojul Deva și Aiudul, — eată unde Românii au dus luptă mai înverșunată la congregații. Până acum succese reale, adevărat, puțin am avut. Casul de la Arad însă a venit să demonstreze că dea lupta se susține cu tenacitate, dacă este solidaritate și dacă fruntașii își îndeplinesc datorițele naționale, chiar și succes real se poate ajunge.

Învingerile de Iuni la Arad și Mercuri la Lugoj sunt în privința aceasta exemple îmbucurătoare.

Publicăm mai la vale un raport despre cele petrecute la Lugoj. Cetitorii vor putea să vadă, că grație luptei Românilor, limbii românești ear' i-s-a dat locul cuvenit... dacă nu cei pe care îl avea în trecut, când toate mergeau românește, apoi cel puțin la comune viceșpanul a fost silit să ia angajamentul ca din oficiu să stăruie asupra introducerii pretulindeni a limbii românești ca limbă oficială.

Adevărat, că însași legea poruncește aceasta. Multe zice însă legea și puțină fac cei chemați s'o aplique, așa, că dacă pe ici pe colo Românii reușesc a sili pe guvernanti să respecte legea, ori pot să-i împedice când vor să o calce, aceasta se poate înregistra ca succesul real al unei lupte dusă cu multă înverșunare.

Că ce grea este lupta și cu ce elemente trebuie să stăm față în față, dovadă sunt nu numai apucăturile de tot felul și silnicile ce săvârșese cei de la putere, dar' mai presus de toate starea sufletească viciată a adversarilor pe cari trebuie să-i învingem ori să-i învingem. Când le vorbim românește sar toți în sus, ca mușcați de șarpe. Când le vorbim de corupția ce trebuie stăpinită, ei ne strigă „tradători de patrie”, — cum s'a întâmplat de atâtea ori, aproape totdeauna, în congregația aradană.

Pășirea rezolută și solidară a fraților noștri de la Lugoj le-a dat apoi privilegiu să serie enormități, de cari într'adever nici de la presa șovinistă nu ne-am fi așteptat.

Eată într'adever, ce serie „Egyetértes” (Numărul de la 1/13 Octombrie:

„Dacă n'am ști că acest puic de trădător de patrie (dl Brediceanu și tovarășii! Red. „T. P.”), călătorește într'una prin România, unde cu ochii proprii se poate convinge că acolo nicăiri la căile ferate nu este de cât inscripție valachă, că limba fiecărei administrațiuni este valachă; atunci încă l'am putu seica că din neștiință se ardează la dorințe absurde. Știind însă toate acestea, nu putem să l'admonestăm în destul pentru purtarea sa, când în nebulia sa daco-română voește să facă și din Ungaria provincio valachă și în locul limbii maghiare suverane voește să introducă limba valachă.”

Postim acum și discută cu oameni saturați de asemenea articoli patrioțici! Pentru-că nici vorbă, se vor găsi foarte mulți Unguri mărginiți la glavă, cari să deie dreptate lui „Egyetértés”, cari uită că Ungaria este un

stat poliglot, unde Ungurii sunt în minoritate și prin urmare nu observă absurditatea când se compară un stat poliglot cu România, stat național, unde Unguri sunt doar de cei cari în patria lor ar fi murit de foame.

Nu ne vom speria însă nici de halul trist în care se găsește „patrioții” în urma educațiunii politice ce primise dela o presă șovinistă, nici de furia cu cari ei se năpustesc asupra acelora dintre noi, cari își fac datoria.

De doi ani, de când la comitat am inaugurat o luptă mai îndrăzneată, și asupra fruntașilor români din comitatul nostru s'au aruncat cu o înverșunare de sălbatică. Nu s'a spăriat însă nimeni.

Tot așa, n'au dat îndărăt nici frații de la Lugoj, și eată succesul a trebuit să urmeze.

Suntem însă numai la începutul luptelor.

Succesul desevirșit e încă departe.

Luptând însă voinicește, avem să ni-l apropiem. Pentru că dacă în natură nimic nu se perde, cu atât mai puțin are să se peardă forța ce se cheltuește pentru isbânda desevirșitei dreptăți. Ear' noi Românii și prin luptele noastre la comitat nu urmărim de cât sfânta dreptate. Nu țintim să scurtăm pe nimeni, dar' lași am fi cand am răbda ca să fim batjocoriți de o mână de domni maghiari, puși în tistiile unde odinioară Români au fost, și bun e D-zeu, earăși Români o să fie!

Ajutoarele preoților. „Politische Korrespondenz” primește din Pesta, la tot casul de către guvern comandat, un comunicat privitor la ajutoarele ce se vor acorda preoților. Din suma de 1.12 milion ce s'a votat, 600.000 fl. se vor da preoților greco-catolici români, deși după cum spune corespondentul, nu se cuvime atâtea preoți greco-catolici, deoarece-ce numărul Românilor greco-catolici nu ajunge milionul, pe când romano-catolicii fac 7-2 milioane. Despre preoțimea ortodoxă română spune că va primi en totul 911.000 fl., până când calvini numai 438.000 fl. În consecință, corespondentul cere, ca să nu se mai învinuiască guvernul, că asuprește pe Români, car' preoții ajuterați să lucreze într'acole, ca să apropie pe credincioșii Români de intențiunile guvernului. Nici nu s'a dus în deplinire ajutorarea, și guvernanti și cer deja contra servicii.

Respect limbii române!

Congregațiunea comitatului Caras-Severin.

Lugoj, 13 Oct. 1898.

Congregațiunea ordinară a comitatului Caras-Severin, ținută la 12 Octombrie c. st. n. condusă de vice-comitele Bela Litssek, a decurs foarte neted.

S'a simțit o deprimare generală în șinul patriei guvernamentale, fiind-că bagseama sunt superați, că guvernul nu a numit comite-suprem din fiii comitatului nostru.

După deschiderea ședinței membrul congregației, dl Coriolan Brediceanu, interpelează pentru faptul, că notarii comunali și îndeosebi cei de naționalitate română, poartă protocoalele reprezentanței comunale și ale județului comun în limba maghiară, în comune, unde afară de jidovii din sat alt neromân nu e, și nici jidovii nu știe un-gurește; cu toate că limba oficială a co-

munelor după statutele comunale e cea română.

„De la notarii ungari mai vede omul câte o citație ori protocol în limba română — pentru-că ei nu sunt suspecti de nepatrioțism, — dar' notarii români, până-ce se știu vesticile controlați și suspecti — de bună seamă. — ca să încuigiure tot feiul de șicane, — croese la protocoale și sentințe în limba maghiară; căci „să le poată și o altă limbă mai dragă de cât limba dulce învârtită sugiul în fițele mamelor lor, asta nu o pot crede, nici dacă toți ar jura în fața ungurilor din țeara întregă!”

„Ași voi să fac — zice mai departe, — ca și în ciuda mamei de maghiarisare, ca să se respecte drepturile poporului garantate în lege și în statutele comunale; deci întreb:

a), are dl vice-comite cunoștință despre acest fapt, de nerespectarea drepturilor poporului român, în special a limbii poporului român?

b), au notarii vre-o îndrumare deschișă sau ascunsă în această privință?

c), dacă nu au, — precum cred, că nu pot să aibă — are dl vice-comite de gând a îndruma pe notarii, ca la afacerile comunelor să compună protocoalele și toate sentințele în limba oficială a comunelor, și unde aceea e cea română, în limba română?”

Motivarea a făcut-o interpelantul cu o vervă deosebită și plin de însuflețire națională, sbiciuind fără cruțare boala patrioțică a șovinismului!

Vice-comitele Litssek recunoaște îndrăplățirea interpeleantului, și promite a emana un circular, în înțelesul acelu, ca notarii să facă protocoalele comunelor în limba oficială, resp. cea română; și dacă e de lipsă vre o hotărare pentru guvern, atunci să o traducă în limba maghiară.

Dl vice-comite crede, că notarii cari au călcat legea, au făcut-o aceasta mai mult din comoditate, decât din reavoință.

La raportul general al vice-comitetului și în special la cauzele de comunicațiune, membrul Dr. George Dobrin atrage atențiunea vice-comitetului, că pe linia căii ferate Verșetlia toate tablele, prin cari se avisează publicul a se feri de pericolul eventual la trecerea trenurilor, sunt scrise numai „ungurește”, ce e un lucru fără scop în comitatul nostru, unde mai toate satele pe unde trece aceasta linie a căii ferate, sunt curat românești; propune deci, ca dl vice-comite să facă cele de lipsă la direcțiunea căii ferate, ca acest rău și incoavenient să se delituro astfel, ca toate tablele se fie provăzute și cu inscripția în limba română.

Vice-comitele promite a întreveni pentru împlinirea acestei dorințe juste. Privitor la alegerea de medic din Mehadia, unde protopretorii Fiola n'a voit să candidaze nici pe un recurent român, — numai ea se poată reuși candidatul sau, un medic scos din Moldova-veche, alegerea s'a nimicit. Părintele Popa din Mehadia arată că mai înainte tot români au fost medici în Mehadia, ce e și natural și mai bine pentru popor, ca tot român să fie medic; propune deci, ca protopretoral să fie îndrumat a pune în concursul, ce se va exerie de nou, — precum s'a practicat mai înainte, — și acea condițiune, ca rezurenții să cunoască bine și limba română, ca limba preponderantă majorității a populațiunii.

Propunerea părintelui Popa produse mare și încocată discuțiune, căci vice-comitele susține, că e în contra legii și știrbește dreptul de candidare al pretoralui.

Membrul Dr. Ștefan Petrovici, Dr. G. Dobrin, — unul mai temeinic, decât celalalt, alături cu dl C. Brediceanu, arătără netemeinicia și absurditatea opiniilor contrare. Tabera guvernamentală nu avu nici o iotă de obiecționat și astmod și dl vice-comite — accepțā propunerea românilor.

Înregistram încă o inițiativă foarte nimerită și auzme: în cercul Bogșei s'a

votat la sfatul protopretoralului Iuliu Knothy, din fondurile comunale câte 20—30 fl. pe an pentru provăderea copiilor săraci cu îmbrăcămintă peste eamnă. Hotărârile aceste s'au încuviințat toate din partea congregațiunii, și salutându-se ca vie plăcere și satisfacțiune din partea românilor prin vocea dlui Coriolan Brediceanu, s'a exprimat dorința, ca această inițiativă frumoasă să se arneze și în celelalte careuri ale comitatului, căci prin sprijinirea în acest mod a copiilor săraci, școlă se ridică, miseria se alină și sănătatea șermanilor prunci se sculește.

La aruncul de 1% pentru acoperirea deficițului din budgetul comitatens, românii au votat contra, pe baza propunerii motivate, făcută de membrul Dr. G. Dobrin, care le frecă sub nas guvernamentalilor galanteria de la jubileele preamării lor, și li învătă a face astfel de chelțaie de lux nu mai din pungha lor.

E de prisos a mai releva, că toate vorbirile românilor s'au ținut în limba română.

Comunitatea de avere din Caransebeș a avut mai multe cauze importante, dar' dintre ai noștri n'am avut onorul a vedea pe nimeni!

Unde ești, generale Doda, să ți vezi lilieci! Plecat-au din Severin la anul 1884 vre-o 110, și la anul 1898 -- durere -- n'a mai rămas nici unul în taberă, unde falnic strălucia Traian Doda!!

Vae Victis, dar' mai vai desertorilor!

Eremit.

Situația.

Ministrii austriaci și cei 15 membri ai deputațiunii de crotă austriace s'au întors la Viena, fără nici o isprăvă.

Comisiunile parlamentare respective atât dincolo cât și dincoace și ele împlinesc numai o formalitate, desbătând asupra proiectelor de legi despre pact; în Austria ele sunt 22 la număr, pe când în Ungaria numai 18.

Despre un nou provisoriu nu mai încipe nici o indocăli; vorba este numai pe câtă vreme? Privitor la contractul vamalo-comercial, provisorul ar putu fi de ori și ce durată; dar' cota dacă guvernele au se înțeleg și treaba vine să o fixeze monarhul, acesta o poate face numai pe un an întreg. Prin urmare și noul provisoriu pesemne nu va fi mai scurt de cât un an.

Într'aceoa, dincolo, opoziția nemțească e pe guvernul desbinării; la obstrucțiune nu se gândeste deocămdată nimeni. Chiar „N. Fr. Presse”, care până la frângerea ei prin mării proprietari liberali era întransigentă în această privință, de atunci combatte tot mai cu stăruință refutoarea obstrucționism, ba în n-ru ei de la 13 merge așa departe, în cât conțără pe Nemți să nu o mai facă, zicând că ar fi o greșeală fatală.

*

Slavii din Austria, în primul rând Cehii, vin rând pe rând la contele Thun cu cere-urile lor naționale formulate încă sub Badenii făcând spriginul lor dependent de îndeplinirea acestor „agadunițe din anul trecut.” Totdeodată însă ina poziția contra Maghiarilor. Astfel, „Nár. Listy” de la 9 c. serie în articolul de fond intitulat „Lupla pentru cuotă”, într'altele:

„Dar' ce foioșește ori ce vorbă cuminte față cu Maghiari, când ei nu se lasă a fi convins și îndemnat la droptate tabânde, și când nu-i putere, cars ar putea să constrângă cu real pe nedreptățitorul lor?”

„Spuneți-le ori ce voiti; cavalerii lacomi nu se lasă; arătați-le din propriile lor cuvinte, cum se laudau pe timpul milleniului, prin statistica lor oficială înaintea lumii în-

tegi, în ce măsură enormă s'au ridicat economică de la 1867 încoace... Maghiarii tot vor da cu pinteni, când le vei cere să fie drepiți.

„Da, stăm în fața încapăținării goale și ordinare a egoismului și a oare-cărei lipsă de considerațiuni maghiare.

„Astăzi, Maghiarii nici pe departe nu pot să se gândească la o despărțire economică desvârșită de Austria. Ei știu bine și capetele lor cele mai pătrunzătoare în ale politicii au și mărturisit, cum s'ar prăpâdi economică și politică despărțindu-se de Austria“.

DIN ROMANIA

Retragerea dlui Cantacuzino.

Cu ziua de astăzi, 1 Octombrie, retragerea dlui ministru de finanțe G. Cantacuzino este un fapt implinit.

De mai mult timp deja D-sa își manifestase dorința de a se retrage, căci sunt câteva luni de când se află suferind, și boala s'a prelungit contra tuturor așteptărilor.

D. G. Cantacuzino nu și-a cruțat nici-odată sănătatea, nici în opoziție, nici la guvern.

S'a zis de mult că D-sa a fost sufletul opoziției liberale și se știe că în momentele grele prin cari a trecut partidul liberal de la 1888 și până la 1895, chiar atunci când și cei mai oțeliți slăbeau, D-sa a rămas neclintit cu încrederea D-sale în forțele partidului, în viitorul lui; partidul l'a găsit întodeauna gata de luptă și e unul din rarii oameni cari n'au suspendat-o nici un moment.

Creдем că mulți bărbați politici, cari de 20 sau de 30 de ani au fost de nenumerate ori miniștri, n'au la activul lor ceea-ce dl Cantacuzino a realizat în trei ani.

Se va vedea mai târziu dacă cei cari l'au combătut, când vor veni la guvern, vor pute cel puțin să-l egaleze?

Intimii dlui Cantacuzino știu că pe d-sa îl preocupă în cel mai înalt grad îmbunătășirile indispensabile de adus administrației țării și că a fost și este partisanul realizării imediate a unor reforme politice prevăzute în programul partidului național-liberal; și mai știu că, dacă de exemplu s'ar fi aplicat părerea d-sale, sau dacă d-sa ar fi trecut pe la ministerul de război, n'am fi avut de înregistrat nici triste rezultate date de ultimele manevre de la Roman.

De sigur că dl Cantacuzino, care în deslănțuirea de patimi provocată de luptele noastre politice, e unul din rarii bărbați a căror perfectă onorabilitate a fost recunoscut chiar și de adversari, nu și-a dat toată măsura în acești din urmă trei ani, și dacă așteptăm cu nerăbdare și-i dorim o grabnică însănătoșare, e că mai presus de toate ne gândim la serviciile însemnate ce are de adus țării și e în putință să le realizeze. (Voința Națională“).

Școlile noastre secundare în anul școlar 1897/8.

VI. Gimnaziul inferior gr-or. român din Brad.

La acest gimnaziu în anul școl. 1897/8 s'au înmatriculat 126 de elevi, cari după naționalitate, afară de 3 străini, toți au fost Români, ear' după confesiune: 4 gr.-cat., 1 rom.-cat., 3 de legea mosaică, ceilalți toți gr.-or. Cei mai mulți au fost din comitatul Hunedoarei și din al Aradului. Purtarea morală și starea sanitară a elevilor au fost mulțumitoare. În cât privește progresul, suntem deplin mulțumiți. Calculul general eminent au: 12 elevi, bun: 34, suficient: 61, 1 nesuficient: 9, 2 s'au mai mulți nesuficienți 7. — În 14/26 Iun. s'a ținut festivitate școlară în memoria Marelui Andreiu baron de Șaguna.

Acest gimnaziu, situat într'un ținut curat românesc face foarte bune servicii culturii naționale. Tot ce dorim e, să-l vedem odată complet la 8 clase: câștigul național ar fi foarte mare. I. P.

Memoriile lui Bismarck.

Răsboiul din 1870.

III.

De la graniță la Gravelotte.

În capitolul precedent am încetat cu povestirea mea în momentul când puneam piciorul pe solul francez. Noi recunoștrăm, că trecuserăm granița, după plăcile albastre indicatoare, pe cari era scris: „Departement de la Moselle“. După două oare de mers cu trăsura sosirăm la Forbach, pe care îl trecurăm fără să ne oprim, și stabilirăm cartierele noastre la o jumătate de leghe mai departe, la Saint-Avold. Cancelarul și suita sa fură găzduiți la un domn Laity, pe strada Charrons Nr. 301. Era o casă cu un singur etaj, desul de vastă și curată, cu o grădiniță la spate. Proprietarul, care era, după-cum se părea, un ofițer în retragere, plecase cu femeea lui, lăsând casa în paza unei bătrâne servitoare care nu știa nici-o vorbă nemțească.

Seara la 7 oare noi prânzirăm cu cancelarul într'o mică sală de mâncare, a cărei vedere era spre cimitirul satului. Conversația fu însușită și ministrul vorbi aproape în tot timpul. El ne spuse că n'ar fi cu neputință, ca noaptea să avem o surprindere, că el, plimbându-se, se dusesse să viziteze avant-posturile și că ele nu erau mai departe de trei sferturi de leghe de noi. El întrebare se un șef al unui post mic, unde era stabilit cel-alt mic post vecin, și ofițerul i răspuse că nu știa nimic.

— Pe când mă reîntorceam, adăogă cancelarul, am văzut un om care mă urmărea pas cu pas, cu o secură pe umăr. Am pus imediat mâna pe garda săbiei mele, fiind-că nu se poate ști nici-odată, în unele împrejurări, ceea-ce se poate întâmpla; dar' ceea-ce e sigur, e că eu ași fi fost gata cel dintâiu.

Ne spuse apoi, că proprietarul nostru lăsase scrisorile lui aproape pline cu rufe.

— Dacă această casă o fi vre-odată transformată în ambulanță, ne zise el, rufe fine ale nevastei lui vor servi să facem bandagii pentru răniți, Nu va fi nimic mai natural; dar' ei tot vor spune mai târziu, că contele de Bismarck a luat o parte din mobilier.

Începurăm apoi să vorbim despre dispozițiile strategice adoptate de trupele noastre. Ministrul zise, că generalul Steimetz se arăta tot așa de încapăținat ca și de nesupus.

— Ca și Vogel de Falkenstein, obiceiul său de a nu avea alt stăpân de cât pe el însuși, i-va juca o farsă proastă odată, cu toți laurii pe cari i-a câștigat la Skaletz. Era pe masă cognac, Bordeaux și niște vin de Mayenta. Unul din noi regretă, că nu era și bere.

— Nu e un rău! strigă Bismarck. O consumație excesivă de bere e deplorabilă din toate punctele de vedere. Asta face pe oameni stupizi, leneși și buni de nimic. Berea e responsabilă de toate idițiile democratice cari se aud în giurul meselor la cârmuire. Crede-mă, un pahar de rachiu face mult mai mult!

După masă, cancelarul și consilierii făcură o mică preambulare prin grădina. Temeurile pe cari le puturăm concepe pentru repausul nostru de noapte, fură zadarnice, căci nu fu nimic. A doua zi avurăm mult de lucru din cauza sosirii deșelilor din Berlin, aduse de un curier regal. Cancelarul ne părasi spre a se duce să vadă pe cei doi fii ai lui, cari serveau ca voluntari într'un regiment de dragoni ai gârzei. Dar' se reîntoarse fără să-i fi întâlnit, căci cavaleria germană trecuse deja Mosella. Contele totuși era foarte bine dispus, evident din cauza norocului care continua să favorizeze cauza noastră. În cursul conversației care a avut loc la masă, el ne vorbi de mitologie. El ne spuse, că nici-odată nu putuse suferi pe Apolon, care, din gelosie și ură învidioasă, strangulase pe Marsyas și făcuse să plară copiii lui Niobe.

— Eată — adăose el — așa e tipul francezului; el nu poate să sufere nici-odată, ca un altul să cânte mai bine de cât el cu flautul, nici chiar tot așa de bine ca el!...

Dlui de Bismarck nu-i plăcea nici chipul cum Apolon se purtase cu Troieni. Asta nu era după gustul său. Vulcan, singur, era omul lui, sau, mai bine încă, Neptun, probabil din cauză de „quos-egos“.

După-ce ne-am sculat de la masă, avurăm mai multe știri bune de telegrafiat la Berlin, spre a le face să circule în toată țara; 10.000 de prizonieri căzuseră în mâinile noastre la 7 August și victoria noastră produsese o vie impresie asupra trupelor

inamice; la Paris, ministrul de finanțe cauză apropierea armatei germane, în prezența francizei de a pune aurul lor la Franței, de cât de a-l păstra la ei.

A doua-zi de dimineață s'a ridicat aurul, și noi ne îndreptărăm spre un mic care se numea atunci Faulquemont și se numește azi Falkenberg. Drumul plin de lungi șiruri de trăsură, cheșos artilerie, de ambulanță și furgoane. Că detașamente de infanterie se așteau încă drum în mijlocul acestei încurcări, când alții traversau câmpul spre dreapta, călăuziți de jaloanele puse pe pământ. Căldura era înăbușitoare; un praful de mare era ridicat de mersul trupelor abia dacă, ici și colo, în brazde se zăreau oamenii cari se culcau la pământ, zăreau Praful și mulțimea devenită așa de întinsă în cât perdurăm din vedere trăsura din trului, și abia a doua-zi l' regăsim la locul unde fusese stabilit cartierul general.

Ministrul ocupa o căsuță de țară pe drumul cel mare al satului și într'un mică că ferestra lui dădea într'o mică plină de bălgar. Camera contelui de feld ne servea de birou, cât despre el era găzduit la presbyter, la umbra vechii biserici. Disordinea era considerabilă în tot timpul de după amiază noi am buibuit tunului, în direcția Metzului luă caeiul și ministrul ne zice:

— Asta e tot una, domnilor, nu mă gândit nici odată acum o lună, că voi azi caeiul cu d-voastră într'o fermă la Heray.

Apoi se vorbi de ducele de Gramont tele de Bismarck se mira că el vedea bușindu-se politica lui ridicolă, nu se îndreptă să se alătore de armată, spre a ispăși greșelile sale.

NOUTAȚI

Arad, 15 Octombrie n. 1900

Rugăm pe abonenții noștri, cari nu și-au plătit abonamentului, să se dea achitarea sumelor ce datorează, cum vom fi nevoiți a le suspenda publicația ziarului.

Știre personală. Din Sibiu primim că I. P. S. Sa Metropolitul Miron Bălan este în agonie. „Telegraful Român“ vesteste și el că starea sanitară a I. Sale s'a agravat și în fiecare moment poate aștepta catastrofa.

Contele Apponyi Albert va merge la Jászberény, pentru a face o vizită seamă alegătorilor săi.

Cerere de grațiere. Soția fostului Zacharias, defraudantul ocrotit, a cerut vicișpanul comitatului Arad grațiere

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI“

ALEXANDRE DUMAS

O NOAPTE ÎN FLORENȚA

SUB

ALEXANDRU DE MEDICIS

(Urmare)

Filip Strozzi

Această misiune, părea că a uitat-o însuși Filip Strozzi, atât de mult îl emoționase scena care se petrecuse sub ochii lui.

Astfel, când Matteo, după ce sondase cu băgare de seamă înținericul, zări o formă umană în care recunoșcu umbra stăpânului său, și se apropiă de Filip Strozzi, acesta nu-l întrebă la început despre fiica sa. Nu...

— Cunoști tu pe această soră? întrebă dînsul.

— Dacă o cunosc?... Da, Escelență, răspunse Matteo, suspinând; este chiar fiica cumătrului meu, a bătrânului Nicola Lapo. Mi-aduc aminte că acum un an sau doi, se spunea prin Florență că ducele Alexandru ar fi ridicat-o cu forța din casa tatălui său, și că, câteva zile după dispariția sa, ea intrase într'o mănăstire. D'atunci, după cum imi spunea adineaori un călugăr, ea n'a încetat un moment din rugă și plâns, și, dimineața trecută, a murit ca un înger.

— Încă o victimă care strigă răsbunare împotriva ta, duce Alexandru!...

Dea Dumnezeu, ca aceasta să fie cea din urmă!

Bătrânul făcu semnul crucei, apoi cu o mișcare ca și când ar fi voit să alunge gândurile străine și să-și revie în fire, se reîntoarse către Matteo. Cu un accent mai puțin tulburat, și aproape surizând:

— Ei bine, Matteo, zise el, ai văzut pe sora mea?

— Da, Excelență, și ce și-a spus? Să vedem, spune-iute... Fiica mea e sănătoasă?

— Nădăjduiește, cel puțin...

— Cum, nădăjduiește?

— Dînsa n'a putut s'o rețină pe signora Luiza lângă sine, după cum își închipuia Excelența Voastră; când o să vă întâlnească, vă va spune pentru-ce.

— Dar' atunci Luiza?...?

— E ascunsă chiar în acest loc, într'o căsuță unde locuiește împreună cu bătrâna Assunta, și unde sora voastră n'a îndrăsnit s'o cerceteze de cinci zile, de teamă să nu fie urmărită.

— Și această căsuță...? întrebă Filip Strozzi, începând să dea semne de neliniște.

— E situată între via della Fogna și via del Diluvio.

— Între via della Fogna și via del Diluvio!... strigă bătrânul, amintindu-și că aceasta era chiar casa, în care intrase un bărbat cu o jumătate de ceas înainte. Te înșeli, Matteo... nu-i aceasta adresa pe care și-a dat-o sora mea.

— Vă cer ertare, stăpâne... aceasta e adresa ce mi-a dat-o signora Capponi; și, de teamă ca să nu greșesc, mi-a dat-o și în scris.

— Și fiica mea locuiește singură? întrebă

bătrânul Strozzi, ștergându-și fruntea înădușită.

— Singură cu bătrâna Assunta.

— Nici o altă femeie?

— Nici una.

— Oh, doamne!...

Și, simțind că picioarele nu-l mai țin, bătrânul se rezimă de zid.

— Ce aveți, pentru Dumnezeu!... Ce aveți, monsegnior Filip?

Această întrebare îl aduse în fire.

— Nimic, zise el, nimic, Matteo... o slăbiciune... Mergi de m'așteaptă pe piața San-Marc, în fața mănăstirii Dominicanelor; într'un sfert de ceas voi veni și eu.

— Cu toate astea, excellență... obiecă vechiul servitor, care pricepă că ceva extraordinar se petrece.

— Du-te, Matteo, du-te... repetă Filip cu atâta blândeță și jale, în cât Matteo se depărtă fără să mai încerce a rezista.

Atunci Filip Strozzi înaintă spre căsuță cu pasul nesigur și ușor ca al unei fantome, hotărât să spargă ușa, dacă nu s'ar deschide; dar', în momentul când întinse mâna spre clămpă, poarta se întoarse în țîtini ca fermecată, și un om mascat apără în prag.

Mai înainte ca acest om să se reculeagă, mâna lui Filip Strozzi îl apucase de guler, și aceste două interogațiuni se încrucisară:

— Ce vrei tu? întrebă omul mascat.

— făcând o sforțare pentru a scăpa din mâna de feră a bătrânului.

Dar' acesta, cu o smucitură puternică, îl țîrî în stradă!

— Imi pasă mult, zise el, și vreau să știu numai de cât...

Și, tot-odată, cu o mișcare așa de repe-

de, în cât adversarul nu mai avu timp să o

previe nici să se opună, Filip Strozzi smulse masca.

Și par'că pentru a sãtisface mai bine dorința tatălui ultragiut, luna deschisă unei raze printre nori și lumină piața Croce.

Țînrul și bătrânul putură atunci recunoască, și recunoscându-se, dădu-mândoi o exclamație de surprindere.

— Filip Strozzi! strigă țînrul.

— Lorenzino! strigă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

— Filip Strozzi? repetă țînrul.

— Lorenzino! repetă bătrânul.

Inaltă a soțului ei, condamnat pentru furtisaguri la 5 ani și jumătate temniță, din care are să mai facă doi ani și jumătate. Guvernul, probabil că va și stăruia pentru grațiere, fiind vacant postul de cassar al Sedriei orfanale, pentru care se cer oameni iscușiți.

Care-i tăria Ungurilor. Calabriasul cu valet e un fel de joc de cărți. Ungurii din Bihor dimpreună cu Jidani d'acolo se laudă că ei l'au aflat mai întâiu și tot ei spun, că cultura crumpenelor mai cu greu s'a împământit în Europa, ca calaberul cu valet. Iată dar' că și Ungurii exportează. Se înțelege, exportul lor nu e în bucate, ci în cărți. Dar' își are și exportul acesta parțea sa bună; bună pentru Maghiari. Vorbele obicinuite la jocul acesta de cărți, cu jocul trec și ele în Viena, de acolo în Anglia și în America. Și iată că unghurii maghiarizează cu ajutorul cărților atâtea și atâtea țări și popoare. Nu e așa că-i frumos și ieftin mijloc de maghiarizare?

Pocire de nume. Foaia oficioasă a stăpânirii dă la iveală următoarele pociri de nume: Simion *Drăgan* slujbaș la gara din Simeria și-a schimbat numele, adevăc i-l'au schimbat, în *Benedek*, *George Huhu* tot slujbaș în Simeria a fost silit să-și pocească numele în *Halász*, *Mihailu Hudacu* slujbaș la căile ferate, în *Magyar*, *Mihailu Burța* slujbaș la căile ferate, a fost silit să-și schimbe numele în *Hajdu*. Și ministrul unguresc a mai avut curajul să spună în dietă, că nu se fac siluri cu unghurisarea numelor. Dar' unghurisarea numelor celor patru slujbași ce alta e, dacă nu e siluire?!

Episcopul sârbesc Opacici, din Novi Sad de mai multă vreme arăta semne de a nu fi deplin sănătos la minte, ceea-ce era mai ales supărăcios când se afla într-o adunare bisericească; căci de slujbă dumnezească patriarhul *Branković* îl scutise încă mai de mult. La sfatul unui medic sârbesc de acolo a fost dus la Viena, unde cel mai vestit medic în boale d'acestea, profesorul la universitate *Krafft Ebing* a adevăcit și el, că episcopul e bolnav la minte, d'aceea l'au și băgat într'un institut de alienați. Foile sârbești fără deosebire scriu în mod foarte cruțător despie nenorocitul episcop pe căud ziarele maghiare și de astădată vorbesc în mod batjocoritor despre arhieriei sârbești, înfățișând pe Opacici ca „prieten al Ungurilor” și d'aceea — zic — patriarhul îl prigonește și el l'ar fi trimis la Viena. Nimic asemenea nu e adevărat din scorniturile foilor maghiare.

mă iubește, de vreme ce amorul nostru a fost aprobat chiar de tine?

Strozzi își duse mâna la frunte.

— E adevărat, murmură el, uitasem toate astea; dar, cu o mică efortare, pot să mi reamintesc tot... tot, fii liniștit. Iată, memoria începe să mă ajute... Ascultă... Da tu ești nepotul meu; da, femeia mea și eu v'am destinat pe voi unul altuia, da, nu făceam nici o deosebire între tine și ceil'alți doi copii ai noștri. Ei bine, Lorenzino, ziua promisă a sosit; tu ai douăzeci și cinci de ani și Luiza are șaptezecede. Procris, cum sunt eu, izolată cum este d'nsa, fi trebuie cineva care s'o iubească cu o dragoste de tată și de soț. Singura mea comoară de care nu s'a atins încă nici tirania, nici exilul, este d'nsa... Ei bine, unicul meu inger, ultima mea speranță, singura mea comoară, țile dau ție, Lorenzino, eu, s'ermanul procris... la pe mica mea de soție, fă-o fericită, și, ori-care ar fi prețul tesaurului ce ți-l dăruiesc, mă voui socoti încă dator ție... Lorenzino ascultase cu o vizibilă emoțiune tot ce spuse bătrânul. Când Filip Strozzi li oferă mâna fiicei sale, el făcu un pas înapoi, și, șovăind, se sprijini de un pilastru ce susținea balconul. În sfârșit, când bătrânul tăcu, el rămase un moment mut, părând că nu găsește cuvintele ce avea să spună, și apoi răspunse cu o voce surdă: — Tu știi bine că aceea-ce'mi propui, Strozzi, ar fi fost posibil altădată, va fi posibil poate în viitor, dar este imposibil astăzi. — Oh! cunoșteam dinainte răspunsul tău, Lorenzino!...

Și pentru ce ar fi imposibil, spune! Domnul să-mi dea numai răbdare să te ascult, și eu te ascult... (Va urma.)

O frumoasă pildă. Doamna *Elena Dr. Turnescu* din România a dăruit 1000 de lei pentru zidirea școlii românești din Marcoș în Transilvania. Frumoasa faptă vorbește de sine.

Logodire. Amicul nostru *Procopiu Givulescu*, alesul preot al Curticului, s'a logodit cu d-ra *Anuța Beleş* din Odvoș. — Felicitările noastre călduroase!

Episcop — într' o tălhari. Se scrie din Aiud, că episcopul rom. cat. *Maylath*, care vrea să-și îplinească cu scumpătate misiunea, s'a dus în temnița robilor de acolo și i-a cuminecat pe toți, adresându-le cuvinte de mângâiere.

Raita după potcoave de cai morți. Fantastul *Zichy Jenő* a plecat în Asia, ca să afle porodiță unghurească și să se radă pe cap. Înainte de a fi ajuns în Peking, unde se va prosternea la picioarele împărătesei, fantastul explorator s'a împiedecat de Mongoli, cari după cum scrie — i-au căzut tronc la inimă. „Mongolii sunt oameni de omenie, oameni drepiți, deși natura lor lor inclină spre sălbătăcie, ear' obiceiurile lor sunt din cele mai arhaice”. Mongolii, înrudiți Maghiarilor și Indragiții lui *Zichy* cred într'o ființă vietoitoare pe care o consideră de supra naturală și pe care ei o numesc *Bogdo gegen*. După moartea acestui semizeu sufletul lui trece în al unui copil, pe care Mongolii îl pun pe tron, se înțelege cu mare ceremonie, apoi îl îndoaie pe mâncări și cu beături, până ce moare. Cine nu vede în *Kossuth* tatăl un *Bogdo gegen*, care după moarte a lăsat moștenire fiului său toate ideile și splendoarea și mărirea de „sfânt”?! — Fantastul *Zichy* în scrisoarea sa ultimă promite, că va scrie cele văzute și auzite în Asia. Așteptăm și noi cu dar descrierile lui *Zichy*, în cari fidel scriitor fiind, va spune tot ceea ce noi deja de mult știm, că Tătarii, Cerchezii, Mongolii sunt buni călători ca și Ungurii, dar' sunt în avantaj față de aceștia prin faptul că au mai bine conservate obiceiurile și însușirile străbune, până când semenii lor din Europa au copiat multe din însușirile Turcilor, și s'au imprumutat cu foarte mult dela... Ovrei!

Împăratul Germaniei în Veneția. În drumul său spre Orient Împăratul Germaniei s'a abătut la Veneția unde a fost primit de către Regele și Regina Italiei. Părechei imperiale i-s'a făcut o splendidă primire. Eri la orele 3 și 15 minute părechea imperială germană s'a dus la imbarcader, însoțită fiind de către părechea regală italiană. În tot parcursul de la palatul regal și până la imbarcader poporul făcea ovații înalților oaspeți. La orele 4 yachtul imperial *Hohenzollern* a pornit mai departe.

Sârbarea Armenilor. Nu peste multă vreme se vor împlini două sute de ani de când Armenii au venit în țara noastră. Ei au venit în frunte cu patriarhul *Ghenadie Verzerescul* și cei mai mulți dintre ei s'au așezat la *Gherla*, pe care au numit-o *Armenopolis*. Armenii vor ridica patriarhului *Ghenadie Verzerescul* o statuă, care va fi așezată în *Gherla*. Banii trebuincioși au și început să-i stringă.

Țară bogată în soare. În Spania pe un restimp de un an soarele strălucește 2300 oare; în Italia 2300, în Germania 1700, ear' în Anglia numai 1400 de oare. Anglia e cea mai ploioasă țară din lume. În Londra d. p. în 178 de zile ale anului ploauă.

De-ar fi Spaniolii bogăți și în alte lucruri, ca în soare, ce fericțiți ar fi.

Rar vânat. Inspectorul pădurilor baronului *Lichtenberg*, *Francisc Ales*, a pușcat în pădurea din *Rasiț (Carniolia)* o fiară selbatică despre care nimenea dintr' pădurari nu știa să spună, că ce fiară poate fi. A trebuit să se ceară părerea experților în ale zoologiei, cari apoi au constatat, că vânatul e o *hienă pestriță*. Acest soi de fiare trăiește numai în Africa și în părțile apusene ale Asiei, și de sigur numai astfel va fi ajuns în pădurile Carnioliei, că va fi scăpat din oare-care menagerie.

Răspătă mincinosului. Ziaristul *Jagowo* era corospondent în Paris al ziarului din Berlin „*Kreuzzeitung*”. Ca să deie ziaru-

lui său știri de senzație, s'a pus și a raportat, că în Paris a erupt revoluția și că bazarul „*Au bon marche*” a fost dat pradă flacărilor. — Pentru această minciună *Jagowo* a fost espulsat din Paris.

Constituire. Societatea de lectură „*Ioan Popasu*” a studenților dela Gimnaziul mare public rom. gr. din Brașov s'a constituit sub conducerea dlui prof. *N. Puican* pentru anul școlar 1898/9 pre cum urmează: a.) Comitetul. Vice-președinte și președinte al comitetului: *I. Șortan*, cl. VIII g.; Secretar: *G. Tulbure*, cl. VIII g., vice-secretar: *T. Suci*, cl. VII g. Cassar: *I. Nemeș*, cl. VII g., Controlo: *C. Potoavă*, cl. VIII g., bibliotecar: *G. Tocit*, cl. VIII g., vice-bibliotecar: *G. Gërda*, cl. VII g. b.) În comisia literară: *V. Banciu* și *D. Stoica*, cl. VIII g., *I. Minea* și *C. Moga*, cl. VII g. c.) În comisia bibliografică: *G. Todica*, cl. VIII g. și *I. Găvrus*, cl. VII g.

Bibliografie. Din frumoasa și interesanta „*Biblioteca noastră*” de sub direcțiunea profesorului *Enea Hodoș* din Caransebeș au apărut nr-ii 15—17 conținând „*Numiri de localități*” de dl *Iosif Bălan*. Interesanta broșură are următorul cuprius: Numiri de localități (Introducere), *Almăj*, *Amaradiia*, *Armadiia*, *Cenad* și *Cenădia*, *Cernădie*, *Cioadăia*, *Ciznadiia*, *Crevedia*, *Gavoșdiia*, *Hortobagy*, *Hunyad*, *Iladiia* sau *Iligiia*, *Oradia*, *Vărădiia* și *Vărad*, *Selagi*, *Mehadiia*, *Mehediia*, *Media*, *Mehedinți*, *Romanăti*, *Adaș*. Interesanta cãrticică costă numai 42 cr. (1. 1'05) și se poate procura de la dl *Enea Hodoș* profesor în Caransebeș.

Indemnăm pe cetitorii noștri, ca să-și cumpere această cãrticică, singură în felul ei.

Cel mai mare soldat. În armata germană este un soldat cu numele *Ehnke* din comuna *Wolfsee* de lângă orașul de pe *Mare Kiel*, e înalt de 2 metri 8 centimetri și cântărește 236 funți. Cu ziua de 1 Octomvrie a fost pus în rezervă, dar' împăratul german *Wilhelm*, care în 12 Oct. a plecat în călătorie la Palestina, l'a provocat să meargă cu el, ceea-ce bineînțeles uriașul cătană a primit foarte bucuros. Pe tot timpul călătoriei se va afla în nemijlocită apropiere a împăratului, adevăc printr' cei mai mari generali.

Domnul Dr. Romulus L. Crăciun în *Karlsbad* și-a mutat locuința în *Alte Wiese „Deutsches Haus*” până în 15 Novembrie 1898 st. n., unde primește ordinațiunile 6—9 a. m. și 3—5 p. m.

Dr. Sterie N. Ciureu. X *Pelikangasse* — Nr. 10, Viena. Consultațiuni cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, dureri de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copil, se recomandă cu multă căldură medicamentele *Kneippiane*.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui *Dr. Julius Schopper* în *Oravița (Krasso-Szörény)*.

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimit, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Din public.

Convocare.

Subscritorii de cote (acțiuni) la întreprinderea în înființare „*Asociațiune de ajutorare*” în comuna *Csukics*, com. *Caraș-Severin*, se invită prin aceasta în virtutea § 154 din legea comercială la *Adunarea generală constituantă*, care se va ține în *Csukics* la 23 Octomvrie 1898 st. n. la 2 oare d. a. în localitatea dlui *Ilie Avramescu* Nr. casei 143.

Obiectele:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Constatarea capitalului social prin subscrieri și solviri.
3. Stabilirea Statutelor Asociațiunii.
4. Alegerea Direcțiunii și a comitetului de supraveghiere.

5. Concluz relativ la responsabilitatea fondatorilor normată în § 152 din legea comercială. În înțelesul § 155 din legea comercială fiecare acțiune dă un vot, nici unul însă nu poate exercita mai mult de 10 voturi. Participarea la adunarea gen. se poate face sau în persoană sau prin plenipotențiați, spre care scop servește alăturata plenipotență.

Fie-care Domn subscritoriu este rugat a se subscrie în coala de Adevărită.

Csukics, din ședința fondatorilor, ținută la 14 Octomvrie 1898.

Fundatorii: *C. Petrovicu*, *Nicolau Beres*, *Vasilie Dragoi*, *Pavel Balota*, *Petru Marila*.

Invitare la abonament

Decșhidem prin aceasta abonament pe al IV-lea Quartal resp. al II-lea sem. 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

În Monarchie:

Pe un an	fl. 10.—
Pe 1/2 an	„ 5.—
Pe 1/4 an	„ 2.50
Pe o lună	1.—

Pentru România și străinătate.

Pe un an	franci 40.—
--------------------	-------------

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, având o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul poporal dela numărul de Dumineca.

Administrația

„TRIBUNA POPORULUI.”

ULTIME ȘTIRI

Un milion pentru scopuri de maghiarizare.

Ministrul *Wlassics Gyula* a prezentat eri Dietei un proiect de lege privitor la votarea unui credit de un milion fl. menit pentru zidirea de școli de stat. 196 de noi cuburi de maghiarizare plănuește *Wlassics*, pe cari le va ridica, după cum în motivarea proiectului de lege se spune, în locul școlilor luate de la confesiuni și de la comunele nemaghiare. Pentru edificarea noilor edificii nenorocitele comune, cărora li-s'au impus școlile de stat, vor contribui cu suma de 43.259. fl.

Conspirație militară.

Paris, 15 Octomvrie.

Brisson ar fi având dovezi că partida militară, condusă de generalii *Pellieux* și *Boisdeffre*. cari sunt înțeleși și cu prințul *Victor Napoleon*, ar fi conspirat contra republicei. Pe pe altă parte „*Matin*” scrie că conspirația s'a făcut numai contra guvernului. Planul a fost, ca să se provoace o răscoală a celor 40.000 soldați din garnizoana *Parisului* și membrii guvernului să fie arestați. Lovitura aceasta de stat era să se facă astă noapte, dar' guvernul a descoperit tot și a luat măsuri preventive. Se afirmă că și *Zurlinden*, guvernatorul *Parisului*, era inițiat în conspirație.

Paris, 15 Octomvrie.

Ministrul de războiu *Chanoin* se afirmă că este și el implicat în conspirație.

Filip de Orleans era și el în legătură cu mai mulți oficeri superiori.

Planul a fost să se provoace tulburări pe stradă și să proclame apoi dictatura militară.

Editor: *Aurel Popovici-Barcianu*.

Redactor responsabil *Ioan Russu Șirianu*.

580 szám
1898.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Kisjenői kir. járásbírótság 1898 évi V. 583 számú végzése következtében Dr. Popesku Tivadar ügyvéd által képviselt Csontea Tivadar javára Merese Flore ellen 85 frt s jár. erejéig 1898 évi Szeptember hó 12-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 530 frt becsült következő ingóságok, u. m.: kocsis, ló, buza, butor és tehenek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kisjenői kir. járásbírótság 1898 évi V. 583 sz. végzése folytán 85 frt tökekövetelés, ennek 1898 évi Iunius hó 18 napjától járó 6% kamatai, váltó díj és eddig összesen 38 frt 89 krban bírósággal már megállapított költségek erejéig Simándon leendő eszközölésére 1968 évi Október hó 24 napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kisjenőn 1898 évi Október hó 10 napján.

233 1-1

Skonda Ödön
kir. bir. végrehajtó.

426 szám
1898

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kisjenői kir. járásbírótság 1898 évi V. 28/2 számú végzése következtében Dr. Poposku Tivadar ügyvéd javára Simon Petru és társai ellen 150 frt s jár. erejéig 1898 évi Iulius hó 28-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 380 frtra becsült következő ingóságok, u. m.: butor, ágynemű és buza nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kisjenői kir. járásbírótság 1898 évi V. 28/3. sz. végzése folytán 150 frt tökekövetelés, ennek 1897 évi november hó 20 napjától járó 6% kamatai váltó díj és eddig összesen 54 frt 50 krban bírósággal már megállapított költségek erejéig Simándon leendő eszközölésére 1898 évi Október hó 24 napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A menyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-sz 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kisjenőn 1898 évi Október hó 10 napján.

Skonda Ödön
kir. bir. végrehajtó.

233 1-1

Credit personal pe amortisație

Exoperez:

Imprumuturi ieftine pe amortisare

de mai mulți ani și fără cheltueli prealabile, funcționarilor publici și ofițerilor cu leafă minimală de 900 fl, ori

cu rentă viageră de cel puțin 500 fl.

Mai departe

Impr. amortisaționale pe moșii și case la oraș

cu 4% 4 1/2 și 5%

precum și amortisație corăspunzătoare.

Convertesc împrumuturi cu camete mai mari.

La dorință antiopez spesele de intabulare.

Szűcs F. Vilmos

Institut de împrumut pe imobile și moșii 220 5-52
ARAD, Fő-ut Nr. 5, vis à vis cu moara Széchenyi.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Prăvălia

Markus Lajos în Arad

Andrássy tér Nr. 17

Imbrăcămintă pentru copii dela . . . fl.	3.— în sus
„ „ „ bărbați dela . . . fl.	10.— „
Ghete (păpuși) pentru bărbați dela . fl.	2.80 „
Ghete (păpuși) pentru dame dela . fl.	2.80 „
Pălării pentru copii . . . . . fl.	0.80 „
Pălării pentru bărbați dela . . . fl.	1.— „
Cămăși pentru bărbați dela . . . fl.	1.20 „
Cămăși pentru copii dela . . . . fl.	1.— „
Corturi (umbrele) cu băț de fer dela fl.	1.20 „

și toate acestea de o calitate excelent de bună se pot căpăta la

Markus Lajos, Arad Andrássy-tér 17.

Tot aici se află în mare deposit paltoane (Cabaturi) și pălării pentru preoți

218 5-10

Gutori Földes Kelemen

Farmacie în Arad.

C r e m a de M a r g i t

Crema-Margit cea mai bună pentru obraz, întinereste și înfrumusează fața în scurtă vreme.

Crema-Margit este singurul mijloc în contra pișturiilor, a petelor de ficat, și în contra erupțiilor de piele.

Crema-Margit este singurul remediu în contra înegririi și a roșirii pielii precum și în contra arsurilor de soare.

Crema-Margit efectul ei miraculos este, că unsă pielea, se absoarbe îndată; cață de ce în 3-4 zile pielea care a fost plină cu pițui și pete de ficat, se face albă ca albastrul.

Crema-Margit este absolut nevinovată, de care-ce nu e unsuroasă, ei este fină și se absoarbe iute. Fața nu capătă strălucire ca de altă cremă și de aceea se poate folosi și ziua.

Crema-Margit un flacon mare 1 fl., unul mic 50 cr.

Pudră-Margareta albă, roșă și crème 60 cr.

Săpun-Margareta o cutie 35 cr.

Pasta pentru dinți Margareta o cutie 50 cr.

Numai atunci este curată, când fie-care cutie poartă numele farmacistului aradan *Gutori Földes Kelemen*.

225 3-5 **Păziți-vă de contrafacere.**

Flacoane goale nu se umplu în alte farmacii cu crema Margareta.

Magazinul central este la *Gutori Földes Kelemen*, farmacist, Arad, Deak Ferencz utca 12, Telefon 111.